

Arrest

nr. 136 865 van 22 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 23 april 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 december 2014.

Gelet op de beschikking van 17 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en hebben zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidige tweede asielaanvraag steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun vorige, eerste asielaanvraag hebben uiteengezet, namelijk problemen met de Russische autoriteiten omwille van het feit dat verzoeker familie zou zijn van een rebel en hij zelf ook betrokken zou zijn geraakt bij de rebellenbeweging.

Verzoeksters en verzoekers eerste asielaanvraag werden respectievelijk geweigerd bij 's Raads arresten nrs. 53 904 en 64 324 van 27 december 2010 en 30 juni 2011 omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ter ondersteuning van hun huidige tweede asielaanvraag leggen verzoekers volgende documenten neer: een kopie van een schriftelijke verklaring van verzoekers broer T. met een kopie van zijn Belgische identiteitskaart, een kopie van een schriftelijke verklaring van verzoekers neef A.I. met een kopie van zijn paspoort, een kopie van een schriftelijke verklaring van verzoekers neef N.M. met een kopie van zijn Russisch intern paspoort, enkele internetartikels en foto's met betrekking tot verzoekers verblijf in Polen en betreffende enkele ex-kadyrovtsi die daar eveneens verbleven en nog altijd voor de Tsjetsjeense autoriteiten zouden werken, een internetartikel betreffende de risico's voor Tsjetsjenen bij terugkeer naar hun land na een verblijf in het buitenland, een kopie van een document van de MVD te Grozny waarin vermeld staat dat er een strafrechtelijke zaak tegen verzoeker werd geopend, een USB-stick met verschillende (internet)videobeelden aangaande de mogelijkheid om in de Russische Federatie tegen betaling een reispaspoort te verkrijgen, hun huwelijksakte, en hun interne paspoorten.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene

situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers' eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hen ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekers naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengen die hun geloofwaardigheid kunnen herstellen, of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het uitgebreid uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze ontkennen van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten.

Verzoekers tonen niet aan en maken niet aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een risico zouden lopen op vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming louter omwille van het feit dat zij asiel hebben aangevraagd en/of in het buitenland hebben verbleven, en/of omwille van het feit dat familie van hen in België en Oostenrijk als vluchteling werden erkend. Uit niets blijkt en verzoekers tonen niet aan dat de Russische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van het feit dat enkele van hun familieleden als vluchteling werden erkend, waardoor hun vrees dienaangaande louter hypothetisch is, en niet op concrete en objectieve aanwijzingen berust.

In zoverre verzoekers artikel 3 van het EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat deze verdragsbepaling vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 18 november 2014, verwijzen verzoekende partijen naar hun vraag tot horen. Zij preciseren dat met de documenten wel degelijk rekening moet gehouden worden en dat een onderzoek ten gronde dient gevoerd te worden aangezien deze documenten een verklaring kunnen bieden en de ongeloofwaardigheid van hun relaas ongedaan kan maken. Zij benadrukken dat de foto's die zij hebben ingediend geen verwijzing zijn naar de algemene situatie aangezien de man die zij vrezen in Polen op de foto staat als vertegenwoordiger van Kadyrov. Verzoekende partijen wijzen er voorts op dat de broer van verzoeker erkend vluchteling is in België. Zij stellen dat erkend wordt dat deze broer een rebel is, de familieband niet betwist wordt en de reden van zijn erkenning als vluchteling dan ook van belang is in het dossier van verzoekende partijen. Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat het dossier van haar broer aan haar dossier moet gevoegd worden.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen ter terechtzitting geen valabele argumenten bijbrengen die de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en de in de beschikking van 18 november 2014 opgenomen grond weerleggen.

Waar verzoekende partijen benadrukken dat de foto's die zij hebben ingediend geen verwijzing zijn naar de algemene situatie aangezien de man die zij vrezen in Polen op de foto staat als vertegenwoordiger van Kadyrov, stelt de Raad vast dat zij met deze argumentatie volledig voorbij gaan aan wat in de bestreden beslissingen omtrent hun verklaring dat eerste verzoekende partij voor de Poolse asielinstanties de waarheid niet durfde vertellen uit vrees voor ex-kadyrovtsi die in Polen verblijven en informatie doorgeven aan de Tsjetsjeense autoriteiten alsook betreffende de internetartikels aangaande twee ex-kadyrovtsi in Polen en de foto's van het opvangcentrum in Polen waarop eerste verzoekende partij te zien is samen met één van deze ex-kadyrovtsi, wordt gemotiveerd. Zo wordt gesteld dat *“deze verklaringen en voorgelegde documenten geenszins een aannemelijke uitleg bieden voor de gedane vaststellingen in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u voor de Poolse asielinstanties andere verklaringen hebt afgelegd. Vooreerst mag van een asielzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een asielaanvraag is namelijk op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt bieden. Voorts blijkt uit deze verklaringen en uit de door u voorgelegde documenten geenszins dat u over enige concrete aanwijzingen zou beschikken dat u de Poolse asielinstanties niet kon vertrouwen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat asielzoekers in geval van problemen met andere Tsjetsjenen in Polen beroep kunnen doen op de bescherming van de politie en ze naar aanleiding van problemen met bepaalde overheidsinstanties hiertegen ook klacht kunnen indienen bij het Bureau van de “Human Rights Defender”. Bovendien legde u voor de Poolse asielinstanties niet minder delicate verklaringen af dan u voor de Belgische asielinstanties deed. Zo maakte u in Polen eveneens melding van een arrestatie omwille van de activiteiten uw broer T.(...) (zie verklaringen in Pools asieldossier), zodat hieruit zeker niet afgeleid kan worden dat u omwille van enig wantrouwen tegenover de Poolse asielinstanties daar andere verklaringen zou afgelegd hebben dan u in België deed.”* Verzoekende partijen gaan duidelijk uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissingen zo zij van oordeel zijn dat de foto's die zij hebben ingediend niet worden aangenomen omdat dit een loutere verwijzing zou betreffen naar de algemene situatie.

Waar verzoekende partijen er voorts op wijzen dat de broer van verzoeker erkend vluchteling is in België en van oordeel zijn dat het dossier van verzoekers broer aan hun dossier moet gevoegd worden, onderstreept de Raad dat een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt en daarbij rekening wordt gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekende partijen afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partijen teneinde te beoordelen of op basis van hun persoonlijke omstandigheden, de

daden waaraan ze blootgesteld zijn of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht en het is aan de verzoekende partijen om concreet aan te tonen dat ze wel degelijk risico lopen vervolgd te worden omdat ze familie zouden zijn van een rebel en omdat ze zelf ook betrokken zouden zijn geraakt bij de rebellenbeweging. Verzoekende partijen blijven hier echter, zoals blijkt uit 's Raads arresten nrs. 53 904 en 64 324 van 27 december 2010 en 30 juni 2011 en uit de omstandige motivering in de bestreden beslissingen, in gebreke.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS